РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2017/1989 НА КОМИСИЯТА

от 6 ноември 2017 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с Международен счетоводен стандарт 12

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на международните счетоводни стандарти ([1]), и по-специално член 3, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

(1) С Регламент (ЕО) № 1126/2008 на Комисията ([2]) бяха приети някои международни стандарти и разяснения, които съществуваха към 15 октомври 2008 г.

(2) На 19 януари 2016 г. Съветът по международни счетоводни стандарти (СМСС) публикува изменения на Международен счетоводен стандарт (МСС) 12 *Данъци върху дохода*. Целта на измененията е да се поясни счетоводното отчитане на отсрочените данъчни активи, свързани с дългови инструменти, оценявани по справедлива стойност.

(3) Консултацията с Европейската консултативна група по финансовото отчитане (ЕКГФО) потвърждава, че измененията на МСС 12 отговарят на критериите за приемане, изложени в член 3, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1606/2002.

(4) Поради това Регламент (ЕО) № 1126/2008 следва да бъде съответно изменен.

(5) Съгласно решението на Съвета по международни счетоводни стандарти измененията на МСС 12 влизат в сила на 1 януари 2017 г. Поради това разпоредбите на настоящия регламент следва да се прилагат със задна дата с цел да се гарантира правна сигурност за съответните емитенти и съгласуваност с други счетоводни стандарти, приети с Регламент (ЕО) № 1126/2008.

(6) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Счетоводния регулаторен комитет,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Международният счетоводен стандарт (МСС) 12 *Данъци върху дохода* от приложението към Регламент (ЕО) № 1126/2008 се изменя, както е посочено в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Дружествата прилагат посочените в член 1 изменения най-късно от началната дата на своята първа финансова година, започваща на или след 1 януари 2017 г.

Член 3

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

([1]) ОВ L 243, 11.9.2002 г., стр. 1.
([2]) Регламент (ЕО) № 1126/2008 на Комисията от 3 ноември 2008 г. за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 320, 29.11.2008 г., стр. 1).

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 6 ноември 2017 година.

За Комисията

Председател

Jean-Claude JUNCKER

ПРИЛОЖЕНИЕ

Признаване на отсрочени данъчни активи при нереализирани загуби

(Изменения на МСС 12)

Изменения на МСС 12 *„Данъци върху дохода“*

Параграф 29 се изменя и се добавят параграфи 27А, 29А и 98Ж. След параграф 26 е добавен пример. За нагледност са включени и параграфи 24, 26, буква г), 27 и 28, които не са изменени.

Приспадащи се временни разлики

24 Отсрочен данъчен актив се признава за всички приспадащи се временни разлики, до степента, до която е вероятно да съществува облагаема печалба, срещу която да могат да се оползотворят приспадащите се временни разлики, освен ако отсроченият данъчен актив не произтича от първоначалното признаване на актив или пасив в операция, която:

а) не е бизнес комбинация; и

б) не влияе нито върху счетоводната, нито върху облагаемата печалба (загуба) към момента на извършване на операцията.

Независимо от това, при приспадащи се временни разлики, свързани с инвестиции в дъщерни предприятия, клонове и асоциирани предприятия и дялове в съвместни предприятия, отсроченият данъчен актив се признава в съответствие с параграф 44.

…

26 Следващите примери са за приспадащи се временни разлики, които водят до отсрочени данъчни активи:

а) …

г) определени активи могат да бъдат отчитани по справедлива стойност или да бъдат преоценявани, без да се извършва съответното преизчисляване за данъчни цели (вж. параграф 20). Ако данъчната основа на актива надвишава неговата балансова стойност, възниква приспадаща се временна разлика.

Пример, илюстриращ параграф 26, буква г)
Идентификация на приспадаща се временна разлика в края на година 2: В началото на година 1 предприятие А купува за 1 000 парични единици (ПЕ) дългов инструмент с номинална стойност 1 000 ПЕ, платими при изтичането на 5-годишния му матуритет, и с лихвен процент от 2 %, платим в края на всяка година. Ефективният лихвен процент е 2 %. Дълговият инструмент се оценява по справедлива стойност. В края на година 2, в резултат на увеличение на пазарния лихвен процент на 5 %, справедливата стойност на дълговия инструмент е намаляла на 918 ПЕ. Вероятно е предприятие А да получи всички договорни парични потоци, ако продължава да държи дълговия инструмент. Печалбата (загубата) от дълговия инструмент се облага с данък (се приспада) едва когато е реализирана. За данъчни цели печалбата (загубата), произтичаща от продажбата или от изтичането на матуритета на дълговия инструмент, се изчислява като разликата между получената сума и първоначалната цена на придобиване на дълговия инструмент. Съответно, данъчната основа на дълговия инструмент е първоначалната му цена на придобиване. *Разликата между балансовата стойност на дълговия инструмент в отчета за финансовото състояние на предприятие А — 918 ПЕ и данъчната основа на дълговия инструмент — 1 000 ВЕ поражда приспадаща се временна разлика от 82 единици в края на година 2 (вж. параграф 20 и параграф 26, буква г), независимо от това дали предприятие А очаква да възстанови балансовата стойност на дълговия инструмент чрез продажба или чрез оползотворяване (т.е. като го държи и събира договорните парични потоци), или чрез комбинация от двете.*

Това е така, защото приспадащите се временни разлики са разликите между балансовата стойност на даден актив или пасив в отчета за финансовото състояние и неговата данъчна основа, в резултат на които ще възникнат суми, подлежащи на приспадане при определянето на облагаемата печалба (загуба) за бъдещи периоди, когато балансовата сума на актива или пасива бъде възстановена или уредена (вж. параграф 5). Предприятие А получава приспадане, равностойно на данъчната основа на актива от 1 000 ПЕ при определяне на облагаемата печалба (загуба) при продажбата или при изтичането на матуритета.

27 Обратното проявление на приспадащите се временни разлики води до намаления при определянето на облагаемата печалба за бъдещи периоди. Въпреки това икономически ползи под формата на намаление на размера на данъчните плащания ще се влеят в предприятието само ако то реализира достатъчна по размер облагаема печалба, срещу която да ги приспадне. Поради тази причина предприятието признава отсрочени данъчни активи само ако съществува вероятност да се генерирана облагаема печалба, срещу която да могат да се оползотворят приспадащите се временни разлики.

27А Когато предприятието оценява дали ще има бъдеща облагаема печалба, срещу която да бъдат оползотворени приспадащите се временни разлики, то преценява дали данъчното законодателство не ограничава източниците на облагаема печалба, срещу която то може да извърши приспаданията върху обратното проявление на тази приспадаща се временна разлика. Ако данъчното право не налага подобни ограничения, предприятието оценява приспадащата се временна разлика в комбинация с всички свои други приспадащи се временни разлики. Ако обаче данъчно законодателство ограничава оползотворяването на загубите за приспадане от определен вид доход, приспадащата се временна разлика се оценява в комбинация само с останалите приспадащи се временни разлики от съответния вид.

28 Има вероятност да съществува облагаема печалба, срещу която да могат да бъдат оползотворени приспадащите се временни разлики, когато съществуват достатъчно облагаеми временни разлики във връзка с един и същ данъчен орган и отнасящи се до едно и също данъчно задължено предприятие, които се очаква да се проявят обратно:

а) през същия период, през който се очаква обратното проявление на приспадащата се временна разлика; или

б) за периоди, в които данъчната загуба, възникваща от отсрочените данъчни активи, може да бъде пренесена назад или напред.

При такива обстоятелства отсроченият данъчен актив се признава през периода, през който възникват приспадащите се временни разлики.

29 Когато няма достатъчно облагаеми временни разлики, отнасящи се до един и същ данъчен орган и едно и също данъчно задължено предприятие, отсроченият данъчен актив се признава до степента, до която:

а) е вероятно предприятието да реализира достатъчна облагаема печалба, отнасяща се до един и същ данъчен орган и едно и също данъчнозадължено предприятие за периода на обратно проявление на приспадащата се временна разлика (или за периоди, в които данъчната загуба, възникваща от отсрочените данъчни активи, може да бъде пренесена назад или напред). Когато оценява дали в бъдещи периоди ще има достатъчна облагаема печалба, предприятието:

i) съпоставя приспадащите се временни разлики с бъдещата облагаема печалба, от която са изключени данъчните облекчения, произтичащи от обратното проявление на тези приспадащи се временни разлики. Съпоставката показва степента, до която бъдещата облагаема печалба на предприятието е достатъчна, за да приспадне то сумите, произтичащи от обратното проявление на тези приспадащи се временни разлики;

ii) игнорира облагаемите суми, произтичащи от приспадащи се временни разлики, които се очаква да възникнат в бъдещи периоди, тъй като за да бъде оползотворен отсроченият данъчен актив, възникващ от тези приспадащи се временни разлики, ще е необходима бъдеща облагаема печалба;

б) предприятието разполага с възможности за данъчно планиране, които да създадат данъчна печалба в подходящи периоди.

29А Оценката на вероятната бъдеща облагаема печалба може да включва възстановяване на част от активите на предприятието на стойност, надхвърляща балансовата им стойност, ако са налице достатъчно доказателства, че има вероятност предприятието да постигне това. Например когато даден актив се оценява по справедлива стойност, предприятието преценява дали съществуват достатъчно доказателства, за да се заключи, че съществува вероятност то да възстанови актива над балансовата му стойност. Такъв може да е случаят например когато предприятието очаква да държи дългов инструмент с фиксиран лихвен процент и да събере договорните парични потоци.

…

ДАТА НА ВЛИЗАНЕ В СИЛА

…

98Ж С издадените през януари 2016 г. „Признаване на отсрочени данъчни активи при нереализирани загуби“ (изменения на МСС 12) бе изменен параграф 29 и бяха добавени параграфи 27А, 29А и примерът след параграф 26. Предприятията прилагат тези изменения за годишните периоди, започващи на или след 1 януари 2017 година. Разрешава се по-ранно прилагане. Ако предприятие ги прилага за по-ранен период, то оповестява този факт. Предприятията прилагат настоящите изменения със задна дата в съответствие с МСС 8 „Счетоводна политика, промени в счетоводните приблизителни оценки и грешки“. Въпреки това, при първоначалното прилагане на изменението, промяната в стойността на собствения капитал в началото на най-ранния сравнителен период може да се признае в неразпределената печалба (или по целесъобразност — в друг компонент на собствения капитал), без да се разпределя между първоначалната стойност за периода на неразпределената печалба и другите компоненти на собствения капитал. Ако предприятие прилага това облекчение, то оповестява този факт.